

Sverre Midjord, skrivar:

Javnstøða

Tað verður í hesum døgum viðgjørt og uttan iva samtykt lögtingsmál nr. 95/1987 um javnstøðu millum kvinnur og menn.

Undir fyrstu viðgerð í lögtinginum segði okkara umboð, Jona Henriksen, tað sum sigast skuldi.

Karin Kjølbro segði m.a., at kvinnurnar høvdu sett spor og visti til, at tað vóru kvinnurnar, sum í 1906 atkvøddu rúsdrekka burtúr sölubúðunum.

Hetta sjálvandi tí at tað vóru tær, sum bæði her og í flestu ferum komu at standa við endan. Men at tær við hesi atkvøðu gjørdi eitt bragd, er ein veruleiki.

Hinvegin mugu vit í dag sanna, at henda avgerð teirra ikki verður vírd av löggevuni.

Men tó hava kvinnurnar markerað seg á so mangar aðrar mátar.

Her suðuri hjá okkum á Tvøroyri hevur tað altíð verið og er tað framvegis soleiðis, at kvinnan er



tann, sum stendur fremst, og soleiðis hevur tað altíð verið. So vit her suðuri

hava ikki fyri neyðini lögfesting um javnstøðu fyri kvinnum móttvegis monnum. Tað kundi heldur verið tað øvugt.

Lat meg taka nokur dømi.

Longu í 1918 varð Johanna Mortensen vald í bygdarráðið, í 1936 varð Ella Midjord og í dag er Ásla Jespersen limu rhar. Tær gjørdi eisini vart við seg í 1921, tá tann stóra tilgongdin kom til Tvøroyrar til fiskaarbeiði hgar — har var, sum skaldið sigur — «virkir og livikorini best».

Allar hesar kvinnur tóku saman hendur og settu á stovn fyrsta kvinnuliga fakfelag «Fiskepigernes Fagforening». Hesar vóru vanligar húsmøður, sum vóru

greiðar yvir, at samanhald gevur styrki — og styrki var í stovnanini av fakfelag teirra, sum uttan iva er eitt av teimum elstu í landinum.

Tað varð stovnað tann 29. januar 1922 og limatalið var 200 kvinnur. Eitt bragd, sum stendur langt omanfyri nakra javnstøðu, og hesar kvinnur stóðu langt omanfyri hin partin — menninar.

Tá tann stóra kreppan kom í 1936 og sum tók av fótum nær um allar vinnulivsmenninar — ikki tí teir vóru ódugnaligir — men av heilt øðrum ávum, sum teir onga ávirkan høvdu á, vístu tær aftur sína meg. Tá tók «Fiskepigernes Fagforening» um endan og legði pengarnar á borðið og keypti «Uttara

Handil» og trolaran «Leiv Øssurson». Hetta var eitt satt bragd.

Tær skaptu síni egnu arbeiðspláss og øll vita, hvat hetta hevur havt at týða fyri føroyska samfelagið.

Tann niðursetandi skrivningin, sum frá Dagblaðsins síðu hevur verið um hesi viðurskipti, er beinleiðis ósonn. Tvørákvinnur og fakfelag teirra tóku ongan av fótum, tvørturímóti. Tær livdu ikki av studningi. Tær skaptu framtíð okkara.

Í 1937 skuldi skúlastjóri setast á Tvøroyri og valið var ímillum tveir mans og eina kvinnu. Vald varð Elgerda Jacobsen, sum hevði virkað sum fyrstilærari frá 1930 til

Framhald á síðu 6

Býarmynd 60 ár

9. mai eru 60 ár liðin síðan KFUK-skótarnir í Havn vórðu stovnaðir.

Stovnarin var Henrietta

Myndin, sum er frá krígsárunum, er tikin uttan fyri KFUK.

Hansen, KFUK-skrivari. Eftir hana kom Helena Bærentsen, men trúgvasti leiðari og stuðul h já KFUK-skótunum er Jona Henriksen. Jona gjørdist tittligur í 1932 og hevur verið sera virkin alla tíðina.

Av teimum, ið stovnaðu skótarnar í 1928, eru triggjar framvegis regluga at siggja í 4. grein, sum er deildin fyri gamlar skótar. Tær eru Aspa Nolsøe, Eva Thomsen og Liffa Gregoriussen.

Øll hesi árinu hava

KFUK-skótarnir í Havn í teirra grønu búnum hoyrt við til býarmyndina, tá ið tær hava verið til kappingar, túrar ella til grækarismessu- og flaggdagshald. Og nógvar eru tær havnarkvinnur, ið hava gingið eftir gøtuni

niðan í KFUK til skótafundir og hava rik minni frá hesi tíð.

Skótaarbeiðið í Havn verður borið uppi av sjálvbodnari arbeiðsmegi, og síðstu árinu hava verið merkt av vaksandi tilboðum til børn og ung í Havn.

Hóast hetta er tað ein flokkur av grønum skótum, ið sunnudagin savnast í KFUM til 60 ára stovningarhátíð saman við foreldrum og vinum.

Nicolina, Selma og Annika

